

Dagen, at det er deres alvorlige Mening at faae Toldlagen løst ved Gjennemførelsen af en almindelig Toldreform og ikke ved nogen stykkevis Reform. Under disse Omstændigheder kan jeg for mit Vedkommende ikke anbefale at stemme for dette Lovforslags Fremme. Indholdet af dets 4 første Paragrafer vil i det Væsentlige findes optaget i det igaar af Thinget ved første Behandling vedtagne Lovforslag, og de Endringer, som fra den ene eller fra den anden Side maatte ønskes i de Bestemmelser, der findes i det igaar behandlede Toldlovsforslag, ville jo kunne blive optagne deri ved denne Lovs senere Behandlinger. Hvad angaar det sidste Punkt, nemlig Forandringen i den indenlandske Roesukkerafgift, skal jeg, naar jeg har hørt mine ærede Medforslagsstilleres Mening herom, stille Forslag til at optage en Bestemmelse i det almindelige Toldlovsforslag, som i Principet svarer til, hvad Regjeringen her har foreslaaet. Jeg tror ogsaa, at denne Bestemmelse rigtigere har sin Plads i den almindelige Toldlov end i en særlig Lov. Det maa nemlig erindres, at Roesukkerafgiften ikke, saaledes som Brændevinsafgiften, er at betragte som en selvstændig Afgift, men den er kun at betragte som en Suppleringsafgift til Tolden, hvorimod Brændevinsafgiften udtryffeligt er paalagt for at bestaae den indenlandske Produktion; Roesukker-tolden vilde aldrig være bleven paalagt, hvis der ikke havde været en Suktetold. Der er ogsaa et Argument af formel Natur, for at indfætte denne Bestemmelse i Toldloven, og det er det, at der maa ske en Forandring i Regjeringens Forslag om at sætte Fradraget til 8 pSt., naar — hvad jeg maa antage — Tolden paa Stenful og Bentful bliver ophævet. Afdraget vil da, saaledes som jeg allerede har omtalt, blive 6 pSt., men det vilde dog være en Ciendommelighed, hvis Thinget vedtog en Toldlov, hvori Tolden paa Stenful og Bentful var bortfalden, og samtidigt vedtog en anden Lov, hvori det var forudsat, at Tolden paa Stenful og Bentful vedblev. Jeg kan derfor ikke Andet end for mit Vedkommende stemme imod dette Lovforslags videre Fremme og vil af de Grunde, jeg har nævnt, opfordre Thinget til at gjøre det Samme.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Thing vil allerede af Udtalelserne af det ærede Medlem, som nu satte sig, have erfaret, at der dog er nogen Forskjel imellem det, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og den bestaaende Tilstand. Jeg minder udtryffeligt

derom, fordi det samme ærede Medlem under en tidligere Forhandling om en anden Sag betegnede dette Lovforslag, som den Gang var liggende i det andet Thing, hvad Kolonial-sukkeret angik, som kun at indeholde en Omstrøning fra Stilling til Dre. Det ærede Medlem har dog nu faaet Die for, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, og som det ogsaa dengang forelaa i det andet Thing, i Virkeligheden indeholder Forandringer fra det Bestaaende. Den ene Afvigelse fra det Bestaaende af nogen Betydning er en Nedsættelse af Tolden paa det raffinerede Sukker fra lidt over 13½ Dre til 12½ Dre, altsaa en Formindsfælse i Raffinaderierenes nuværende Beskyttelse af lidt over en Dre. Det ærede Medlem fandt sig meget lidt tilfredsstillet ved denne Nedsættelse, idet han mente, at Raffinaderierne meget vel kunne taale en langt betydeligere Nedsættelse i Beskyttelsen. Den Beregning, som det ærede Medlem gik ud fra, kan jeg imidlertid for mit Vedkommende ikke godkjende, hverken med Hensyn til den af ham angivne virkelige Raffineringsværdi af de Sukkere, som ere forudsatte brugte ved Raffineringen, og heller ikke med Hensyn til hvad det ærede Medlem bemærkede om Indfyldelsen af Stenfulstolden og -fragten (Lauber: Kun Fragten!) Det ærede Medlem bemærker, at det kun var Stenfulsfragten, han havde Noget at indvende imod, men Stenfulsfragten er imidlertid et af de Momenter, som bestemme Stenfulsprisen her, og for saa vidt er det berettiget at tage den med i Beregningen. Rigtigheden af den Beregning, som er opstillet i Lovforslagets Motiver, og hvormed det ærede Medlem ikke fandt sig tilfredsstillet, tør jeg paa ingen Maade garantere, idet det er fuldstændig umuligt for mig, eller jeg kan sige for Toldvæsenet her i Landet med Nødsagtighed at opgjøre, hvor meget raffineret Produkt der i Virkeligheden udbringes i vore Raffinaderier af Naaproduktet. Jeg skal atter her gjentage, at man maa være forsigtig, naar det gælder om en Nedsættelse af en bestaaende Beskyttelse, og jeg forstaar oprigtig talt ikke det Raisonnement, at man ikke vil gjøre et mindre Skridt i Retning af Nedsættelse, naar man ikke kan opnaa at faae nedfat Beskyttelsen til det Maal, som man individuelt anser for at være forsvarelig. Det forekommer mig dog, at det, der er foreslaaet, er et Skridt henad den Vej, som det ærede Medlem anser for rigtig, men selvfølgelig kunne Raffinaderierne kun være det ærede Medlem overmaade taknemlig, naar de vedblivende